

1. Den sänder ut ett barn ej brukar
 trus, samt zobat och eld aldrig smakar;
 Men slarviga slitor och lplande lus han
 ganska ogera förslar.
 2. Han bnfär att äta, som mensliga får,
 G offu sin tid på förnada; ett ordit och
 iade i de napp undanget, och samning ej
 kommer att bda.
 8. Han blunder i dag både halter och
 blind, ja, vinda och blundent tillsta, Den
 magra och den som är fetter och trind, Den
 fattiga, som på den rika.
 9. Ett endragtigt famlas och gda sig
 glab, på gästgud och med all slags lelar,
 Han drar bevisliga bda, zandsgud och Eud,
 Och hoppas att ingen det merfar.
 10. Begynn, säger Gul, Boden, Gulen
 med frid, Med dans under mung-tonig la-
 ten; War lustig och Gula, med lile förnada,
 War aldrig med mppet förnaden.
 11. War ense med wakenen, om du nå-
 gon har, Sändera den warfamt och fast:
 Och waken indres hwarandra förslar, War
 wakenner efter Er traktia.
 12. Ero Boden pionerare hur du bar
 dig åt, Går Gasmidn ej wiffas dig nära;
 Boden tal ingen som brukar förslat, Eller är
 otrogen mot sin utvalda fära.
 13. Han rader: gif otrolig färlar på bda-
 ten, min wdn, War mon om din beider och
 dra. Schem oflar ej en drlig, beffedelig
 14. Drid Gul, el och firt dina barmen-
 de fudin, Spara mdrig mdrigen Cloris berst-
 20. Den sänder ut ett barn ej brukar
 trus, samt zobat och eld aldrig smakar;
 Men slarviga slitor och lplande lus han
 ganska ogera förslar.
 21. Den sänder ut ett barn ej brukar
 trus, samt zobat och eld aldrig smakar;
 Men slarviga slitor och lplande lus han
 ganska ogera förslar.
 22. Den sänder ut ett barn ej brukar
 trus, samt zobat och eld aldrig smakar;
 Men slarviga slitor och lplande lus han
 ganska ogera förslar.

1. Den sänder ut ett barn ej brukar
 trus, samt zobat och eld aldrig smakar;
 Men slarviga slitor och lplande lus han
 ganska ogera förslar.
 2. Han bnfär att äta, som mensliga får,
 G offu sin tid på förnada; ett ordit och
 iade i de napp undanget, och samning ej
 kommer att bda.
 8. Han blunder i dag både halter och
 blind, ja, vinda och blundent tillsta, Den
 magra och den som är fetter och trind, Den
 fattiga, som på den rika.
 9. Ett endragtigt famlas och gda sig
 glab, på gästgud och med all slags lelar,
 Han drar bevisliga bda, zandsgud och Eud,
 Och hoppas att ingen det merfar.
 10. Begynn, säger Gul, Boden, Gulen
 med frid, Med dans under mung-tonig la-
 ten; War lustig och Gula, med lile förnada,
 War aldrig med mppet förnaden.
 11. War ense med wakenen, om du nå-
 gon har, Sändera den warfamt och fast:
 Och waken indres hwarandra förslar, War
 wakenner efter Er traktia.
 12. Ero Boden pionerare hur du bar
 dig åt, Går Gasmidn ej wiffas dig nära;
 Boden tal ingen som brukar förslat, Eller är
 otrogen mot sin utvalda fära.
 13. Han rader: gif otrolig färlar på bda-
 ten, min wdn, War mon om din beider och
 dra. Schem oflar ej en drlig, beffedelig
 14. Drid Gul, el och firt dina barmen-
 de fudin, Spara mdrig mdrigen Cloris berst-

Bränwin och öl!
 Derpå är uppsid, men brist uppå mjöl.
 Mången, som ej inom natt, inom år,
 Måttat sig köpa af spissöl en tår,
 Njuter nu kornmaltets ådlaste safter
 För att få rus och förnyade — krafter.
 Julottan, tänk!
 Moder med barn uti kyrkan i bänk
 Fröjdas åt ljusen; — men hemma är Far,
 Olaggus uppblandar och kallsupar tar;
 Sedan i Högmåsan hör han på Presten,
 Går efter Amen att klunka ur resten.
 Stephani dag
 Börjas med dansar och lustiga lag.
 Bondts på lekstuga swingar sin dräng,
 Och uppå Val i Staden, hwad släng!
 Bland de förnåma med wals och quadriller,
 Halsa och kraft man i nattwak förspiller.
 Komme Nytt År!
 Hållas det skall med enhälligt: Gutår!
 Trettondagsstjernen, en häröld för Knut,
 Bådar, att Julen är snarligen slut.
 När man fått länge i öfwerflöd wälta,
 Kommer nu åter den tiden att swälta.

Kostar 1 fl. Banco.

GS 788

Den Artiga och Lustiga
Julbocken.

Östörping, 1835, N. E. Lundströms Tryckeri.

